

העלון מוקדש לרפוא"ש בדרכי נעם:
בת ציון אביגיל בת סימה יוכבד תח"י

זמני שבת קודש: ויקרא.

מעודכן לשעון קיץ

כניסה יציאה ר"ת			
ירושלים:	18:40	19:32	20:17
תל אביב:	18:38	19:30	20:14
חיפה:	18:39	19:31	20:16
בית שמש:	18:39	19:31	20:16
הזמנים עפ"י לוח אור החיים.			

המרכז

לערבות הדדית

(ע"ה)

גליון מס': 87. פרשת: ויקרא. ב' ניסן ה'תש"פ.

אי"ה

עלון שבועי בעניני הפרשה והיהדות,
יוצא לאור ע"י ארגון תורה וחסד:

מבט מהפרשה:

הסתכלות לחיים מפרשת השבוע.

אתה יכול – רק תרצה.

עוד יש להוסיף את דברי הגר"ח שמואלביץ זצ"ל בספרו שיחות מוסר (מאמר פו). וז"ל - ומצינו גם במעשים טובים שצריך האדם לשאוף ללא גבול וכמו שאמרו חז"ל (תנא דבי אליהו פר"ה) "חייב אדם לומר מתי יגיעו מעשי למעשי אבותי אברהם יצחק ויעקב" חייב זה נאמר לכל אדם ואפי' הוא רחוק מאוד ממעשי האבות, מכל מקום צריך ששאיפתו תהא להגיע למעשי האבות ואז הוא זוכה להתעלות כפי ערכו. עכ"ל.

השבת אנו פותחים את חומש ויקרא, שבועיקרו מלמד אותנו דיני הקורבנות, אך כמו בכל פרשיות התורה, גם כאן בין השורות מסתתרים להם הנהגותיהם ומחשבותיהם של מנהיגי האומה שיכולים אנו להשכיל מהם אף לחיינו אנו.

מצינו, כי אות ה-א' אשר בסוף תיבת "ויקרא" הינה א' קטנה. - ויש להבין, מה רצה משה בבקשתו להקטין את אות ה-א' אשר בסוף תיבת "ויקרא"?

ועוד, מדוע הקטין דווקא את האות א' ולא את האות ו' הראשונה, או את אחת משאר האותיות אשר בתיבת "ויקרא"?

ואפשר להבין זאת ע"פ יסודו של הגרא"א דסלר זצ"ל בספרו מכתב מאלוהו (ח"ג עמ' 207) בעניין השאיפה לגדלות. וז"ל - גם אנו בדרגותינו השפלות חייבים ללמוד בשביל עבודתנו ממה שגילו לנו חז"ל, אם אין אנו רואים פירות בעבודתנו, ואין החיזוקים שלנו מחזיקים מעמד, ולהתעוררות שלנו אין תוצאות נאותות בפועל, אל ישלה אותנו היצר הרע כאילו החסרון ביכולת ובכוח שלנו.

אלא נדע שלא זו הסיבה! השואף אל הטוב בכל כחו, יסבור שיש בידו היכולת להגיע אליו, וממילא יתחזק ויתאמץ, ובסופו של דבר יתקן את עצמו ויעלה במעלות התורה והיראה.

מאיך גיטא, המרגיש כאילו אין בידו היכולת, עליו לדעת שחסר באמיתת שאיפתו, ומחובתו לחזק את שאיפתו ודבקתו אל המעלה ההיא בלמוד המוסר ובתפלה לעזר ה'.

כשתיהפך השאיפה הטובה לקנין אמיתי בנפשו, אז ירגיש כי גם היכולת בידו, ועלה יעלה, ויצליח להוציא את שאיפתו הטהורה לפועל בעזרת ה' יתברך. עכ"ל.

מוקדש לרפואת כל חולי ה'קורונה' בעם ישראל, ולהתמדת בריאותם של כל עם ישראל אמן.

בא ליטול שְׂכַר כּוֹלֵם.

"אם ראית את הבריות שנתיאשו ידיהם מן התורה מאוד, עמוד והתחזק בה ואתה מקבל שכר כולם" (ירושלמי ברכות סח.)

ב"ה

שו"ת כלכלי

מאת הרב אליהו אלקיים.

בשביל הנישואין

מאת הרב יעקב חבה.

השוודים שנשלחו להביא את 'כס הרבנות'

סיפור לשבת.

בדבר החשיבות והחובה בהוכחת החוטאים

פניני אוה"ח.

'קורונה', 'טומאה' ומה שביניהם.

עלי עין.

ב"ה
גַּבְמָה
דְּרַכֵי זָוִיִּים
בנשיאות הרב אייל עמרמי שליט"א

להשאלת:

גמרות שוטנשטיין,
וספרי טוש"ע.

רח' נחום פינת מלכי-
ישראל, שכונת גאולה.

לפרטים:

פלו: 054-844-86-83

או בקו המידע:

079-53-23-549

באפשרותך להקדיש את הלימוד להצלחתך, או להבדיל לע"נ יקירך, חייג עכשיו: 052-7100-955.

השוודדים שנשלחו להריץ לרב מנהימר את 'כס המנהיגות'

ייעתר לאחת ההצעות שקיבל מן הקהילות היהודיות, אולם רבי חיים-צבי עמד בסירובו.

נוכח עקשנותו של התלמיד, נאנח ה'חתם סופר' ואמר: "רבות מחשבות בלב איש, ועצת ה' היא תקום. לפעמים נגזר על האדם למלא תפקיד מסויים, ואז עצם הדבר אינו נתון לבחירתו. הבחירה שלו היא אך ורק באיזו דרך יקבל את התפקיד..."

אפילו רמז מפורש זה לא שכנע את רבי חיים-צבי. הוא שב לביתו ולענייני מסחרו. כעבור זמן יצא רבי חיים-צבי לרגל מסחרו ליריד השנתי הגדול שבעיר אלמוץ.

באמצע הדרך, ליד יער עבות, הגיחה לפתע מסבך העצים חבורת שוודדים אימתניים והם דרשו ממנו את כל כספו. מחזותם של השוודדים ומהתנהגותם נראה היה כי אף אם תמולא דרישתם, קלוש הסיכוי לצאת מידיהם בחיים.

כעבור שנייה הגה מוחו של רבי חיים-צבי רעיון. "הקשיבו לעצתי", פנה אליהם. "הכסף שבכיס מועט הוא ומוכן אני למוסרו לכם, אולם הכסף הגדול עוד לפני. את עדר השוורים שלי שלחתי ליריד באלמוץ כבר לפני כמה ימים. הניחו לי ואסע ליריד, אמכור את השוורים ואשוב משם כשכסיי מלאים. או-אז יהיה שללכם רב..."

השוודדים התפתו לרעיונו של רבי חיים-צבי. ברגע הראשון חשש שמא יחזרו בהם מהסכמתם כאשר יקלטו כמה הצעתו מופרכת, אך בראותו את השוודדים נסוגים לעבי היער, האיץ בסוסיו ודהר מהמקום לעבר אלמוץ.

בראשו כבר תכנן רבי חיים-צבי את צעדיו הבאים. הוא הכיר דרך אחרת מאלמוץ לביתו, והתכוון לעשות בה את הדרך חזרה. ואמנם כך נהג. כשבכיסו הרווח הנכבד שהניבו עסקיו ביריד, שב רבי חיים-צבי לביתו בדרך אחרת וניצל מידי השוודדים.

חלפו כמה ימים. השעה הייתה שעת לילה מאוחרת, ורבי חיים-צבי שקד על תלמודו. לפתע נפרצה דלת ביתו וחבורת שוודדים פרצה פנימה. ליבו של רבי חיים-צבי פג. פני השוודדים לא היו חדשות לו.

"חשבת להתל בנו, מה?" אמר ראש החבורה ונחר בזו. בתוך דקות מעטות רוקן כל ביתו של רבי חיים-צבי מכל הכסף והרכוש שהיה בו. הכול הועמס על צמד גולות רתומות לסוסים מהירים שחיכו מחוץ לבית. השוודדים ביצעו את מלאכתם במהירות וביסודיות והותירו מאחוריהם קירות חשופים. בבת-אחת היה רבי חיים-צבי מסוחר אמיד לחסר-כול. **המשך בעמ' 4**

יש רודפים אחר הכבוד והוא בורח מהם, ויש נמלטים מן התהילה אך היא זולקת בעקבותיהם. הגאון רבי חיים-צבי מנהימר נמנה עם האחרונים.

כבר משחר ילדותו ניכרו בו כישרונות עליוניים. בהיותו בן תשע היה תלמיד מן המניין בישיבתו של הגאון רבי קאפל חריף, רבה של וורבוי. לא ארכו הימים והנער הצעיר התקבל לישיבתו של הגאון רבי בנימין-זאב, בעל 'שערי תורה'. בטרם מלאו לו שלוש-עשרה שנים נפתחו לפניו שערי ישיבתו המהוללה של הגאון רבי משה סופר, בעל ה'חתם סופר', בפרשבורג.

כשגדל והיה לאיש, נודעו למדנותו וחריפותו בכל המדינה. אפילו גויים העריכוהו מאוד ולא-אחת באו לפניו, כדי שיפסוק להם במחלוקותיהם. מעשה אירע ביהודי שקנה פרה מסוחר בקר גוי, ולאחר שכבר שילם את מחירה ביקש מהמוכר להוביל את הפרה אל ביתו. פתאום התכחש הגוי לעסקה וטען כי הפרה שלו היא וכי מעולם לא מכרה לאיש.

תבע היהודי את המוכר בערכאות. האמין השופט ליהודי, בהכירו אותו כאיש-ישר ובהיות המוכר ידוע כנוכל מועד. אף-על-פי-כן התקשה להוכיח את צדקת היהודי ולפסוק לטובתו.

בא השופט אל רבי חיים-צבי לבקש ממנו עצה. "שלח לבית המוכר פלוגת שוטרים לחפש אחר כסף מזוייף", יעץ רבי חיים-צבי. לא ירד השופט לסוף דעתו ובכל-זאת נהג כעצתו. כשהגיעו השוטרים לבית המוכר והציגו לו צו-חיפוש אחר כסף מזוייף, נתקף הלה פחד. "אין ברשותי שום כסף מזוייף!", קרא. כעבור רגע התעשת: "אם בכל-זאת תמצאו כאן מטבעות מזוייפים, הרי הם בוודאי המטבעות שקיבלתי אתמול מיהודי פלוני, שקנה ממני פרה..."

הודאה מפורשת זו מפי המוכר אפשרה לשופט לפסוק לטובת היהודי. אולם על-אף חוכמתו הרבה וגאונותו בתורה סירב רבי חיים-צבי לקבל עליו את נזר הרבנות שהציעו לו קהילות חשובות. עניו אמיתי היה וראה את עצמו מי שאינו ראוי לכך. לאחר נישואיו שלח ידו במסחר והתפרנס בכבוד.

באחד מביקוריו בפרשבורג סר אל רבו ה'חתם סופר'. זה הפציר בו - ולא בפעם הראשונה - לקבל עליו עול רבנות. "רבי!", הגיב בהתרגשות, "מימי יא עלתה מחשבה זו בראשי; מי אני ומה אני; איני ראוי לכך!".

ה'חתם סופר' לא קיבל את השתמטותו והוסיף לדרוש ממנו במפגיע כי

פניני אור החיים:

מתורתו של רבנו הק' ר' חיים בן עטר זיע"א

'העונש על שאין מוכיחים את החוטאים'

ובספרו 'ראשון לציון' כותב רבינו הקדוש בשם 'חכמי האמת' כי כל חוטא על ידי עשיית החטא, מלביש את עצמו בשני סוגי טומאה, טומאה פנימית וטומאה חיצונית, וחכם שיודע להוכיחו ואינו עושה זאת, נדבק בנפשו הטומאה החיצונית שיש על החוטא.

ובזה מפרש את הפסוק 'הוֹכַח תּוֹכִיחַ אֶת עַמִּיתְךָ וְלֹא תִשָּׂא עִלּוֹי חֲטָאֵי, שעל ידי שאתה תוכיחו, לא תשא על עצמך את הטומאה החיצונית שעליו מחמת חטאו.

'רואים מכאן, כמה יש חובה על האדם להוכיח את חברו, וכמוכן רק בדרכי נועם'

[אור החיים ויקרא פרק ד פסוק יג]

'וְאִם כָּל עַדְת יִשְׂרָאֵל יִשְׁגּוּ, וְנִנְעַלְם דְבַר מַעֲיְנֵי הַקֹּהֵל, וְעָשׂוּ אֶחָת מִקַּל מִצְוֹת ה' אֲשֶׁר לֹא תַעֲשֶׂינָה וְאָשְׁמוּ'

רבינו האור החיים הקדוש אומר, שכאשר גדולי ישראל מעלימים עין מעדת ישראל להוכיחם ולמונעם מעבירות, יכול להתקיים בהם המאמר 'עבירה גוררת עבירה' והם באים לידי טעות, להתיר להם דברים האסורים מן התורה.

וזה נרמז בפסוק שלפנינו: 'וְאִם כָּל עַדְת יִשְׂרָאֵל יִשְׁגּוּ' שאם הציבור בא לידי עבירה בשוגג מחמת שלא הוכיחו אותם, אז 'וְנִנְעַלְם דְבַר מַעֲיְנֵי הַקֹּהֵל' זה גורם שהסנהדרין שהם 'עיני הקהל' היא נעלם מהם תורתם, ויורו היתר בדבר האסור.

לבריאות והצלחה:

- דוד ראובן בן נלי נעכא.
- רבקה אפרת בת שרה.
- אברהם בן דליה.
- יוסף אברהם בן טובה.
- יעל בת בתיה.
- נועה בת מזל פורטונה, - לזיווג הגון
- דניאל בן מהין, אסתר בת יעל. - לרפוא"ש, וזש"ק.
- אסתר הדסה בת אילנה.
- נועה בת אסתר הדסה.
- אליה שאול בן מיטל.
- אייל אליהו בן אילנה.
- סימה יוכבד בת רות סולטנה יהודית.
- יוסף מרדכי בן תהילה שמחה.
- שירלי בת דינה.

לע"נ:

- יהודה אריה בן ר' צבי דוד ומינה.
- אברהם בבר חי בן שמחה אבלין.
- דניאל בן סעדה.
- יוסף בן משה וליאה.
- זכריה בן שלום.
- חממה (יונה) בת ד"ל.

מורנו ורבנו הגאון הגדול הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה.

- יהודה בן אסתר.
- ברוך פרג' בן יצחק ומרים.
- עזת אסתר בת מרים.
- בוריה בוריס בן ספירה.

חיסול כלב טורדני ומסוכן

שו"ת כלכלי:

ניתוח מקרים בדיני ממונות
מאת הרב אליהו אלקיים שליט"א

המצוות – חלק מהמציאות.

בן פורת עלי עין: עין הרע וסגולות במקורות חז"ל.

שבת שלום אחים יקרים בפרשתנו פרשת ויקרא פרק ה פסוק ב נאמר "או נפש אשר תגע בכל דבר טמא או בנבלת בהמה טמאה או בנבלת שרץ טמא ונעלם ממנו והוא טמא ואשם".

פסוק זה צד את עניי דווקא בימים טרופים אלו אשר כל אחד מסתגר בביתו, וגומר את הסבון על שטיפת ידיו. ונעצרת נשימתו מכל שיעול או התעטשות מצד חברו, אם היינו קוראים את הפסוק הנ"ל לפני כחצי שנה יתכן והיינו מביטים בו בפלא גדול, וכי מה עשה האדם בסך הכול 'נגע בדבר טמא' ועוד הוא שכח מכל זה, בסוף הוא עוד אשם וכו'.

לא נכנס לפרטי ההלכות שכל זה מדובר בביאת מקדש וקודשיו וכו' אך אנו רואים ולמדים מוסר מימים אלו - אדם יכול ללכת ברחוב ובלי שימת לב לגעת באיזה חפץ או משטח מזוהם, ללא שום כוונה - אך לשלם על זה מחיר מאוד יקר במספר מובנים.

אך מה ההבדל בין 'הפסוק' ליימנו? על הפסוק יישנם שישאלו שאלות – מדוע? הרי הוא רק נגע? ולא ידע?!! ולא שם לב!!! וכו' וכו' ומדוע הוא 'אשם' אך לצערינו היום במצבנו אנו, אם חלילה יוודע לאדם שנגע באיזה דבר 'מזוהם קורונתי' או על היותו במקום כזה, ישר ירוץ לשטוף עצמו בכמה סוגי סבונים (ואם נרחיק לחו"ל, ישנם שיבלעו כל מני חומרי נקוי שגם יגרמו בסוף חלילה למותם) וכל זה בשביל להתנקות מכול מני ירוסים גשמיים.

חלילה אנו כלל לא מזלזלים בהוראות משרד הבריאות. אך בהתאם לכך עלינו לא לזלזל בהוראותיו של בורא העולם בעניין טומאה וטהרה ודומיו, ובטוחני שבזכות שנשמור על פינו ולשונונו וכל דבר טומאה ה' יעזרנו שלא נחטא גם בגשמיית.

המשך בעמ' 4

מעשה באפי, אשר עקב חסכי ילדות קשים ביקש לגדל בחצר ביתו [בעיר חרדית] כלב אמסטף גדול ונבחן כחיית מחמד.

הכלב היה נובח ביום ובלילה, כל מי שהתקרב לגדר היה מבהילו תוך קפיצתו בפראות על הגדר, מידי פעם היה מצליח לצאת מהחצר והיה נובח על נשים וטף מפוזדים, אף לעיתים היה גם נושך את הנקלים בדרכו.

השכנים המוטרדים פנו לעירייה ובקשו שיקחו ממנו את כלבו כפי שכתוב בחוק, עקב היות הכלב מטרד. - אולם העירייה התעלמה מהפניות עקב היותה טרודה באכיפת מניעת הקורונה בציבור.

אחד השכנים לקח בשר מורעל, ונתן לפני הכלב לאכול, הלה אכל, ואחר זמן פרסס אל מותו...

נשאלת השאלה: האם צריך השכן המרעיל לשלם לאפי עבור הכלב שהרג?

תשובה: על אף שהיה עדיף לנסות לפטור את הבעיה בדרכי נועם, מ"מ אין השכן צריך לשלם עבור הריגת הכלב, ואף אם היה הורגו בידיים היה פטור על הריגת הכלב, כיון שכלב זה הינו כלב רע שמזיק לקטנים, ומותר להורגו.

נימוק ההלכה: איתא בשו"ע חו"מ סי' רסו סעי' ד' חתול רע שמזיק לקטנים – אין צריך להשיבו לבעלים אלא כל המוצאו הורגו וזוכה בעורו. ועיי' בגמ' ב"ק (פ:) – דנפק רב ודרש: חתול מותר להרגו ואסור לקיימו, ואין בו משום גזל, ואין בו משום השב אבידה לבעלים.

אין לדמות הלכות למקרים דומים, ניתן לפנות לכותב השו"ת, הרב אליהו אלקיים שליט"א, במספר הטלפון: 054-846-8383.

(הרב מכהן כמו"צ בהלכות נדה מבית ההוראה 'אפיקי מים' מחבר סדרת 'חלקת אליהו' – קונטרסי הכנה למבחני הרבנות הראשית). כמו"כ ניתן להשיג במספר זה את ספרי הרב במחיר מסובסד.

"ויקרא אל מנשה
וידבר ה' אליו.
(פרק א' פסוק א')

בקייער:

חידוש קצר לשולחן השבת.

האות א' כאן קטנה, כיוון שמשה רבינו בענותנותו הרבה לא רצה לכתוב ויקרא, שזו לשונם של מלאכי השרת, אבל מצד שני הקב"ה ציווה עליו לכתוב 'ויקרא'. אזי מה עושים? לכן כתב אות א' קטנה, כך שמי שמסתכל מרחוק לא רואה אותה וחושב שכתוב 'ויקר'. וה' יתברך נתן למשה רבינו דיו בדיוק עד האות האחרונה שבספר תורה, לא פחות ולא יותר, אבל כיוון שמשה רבינו כתב א' קטנה - נשאר דיו. לקח הקב"ה את הדיו הזה ומרח על מצחו של משה רבינו, עד שקרן עור פניו. ולומדים מכאן שככל שאדם בורח מהכבוד - הכבוד רודף אחריו.

ומעשה באדם שאמר לרב 'אני כל הזמן בורח מהכבוד, ואני לא רואה שהכבוד רודף אחרי'. אמר לו הרב 'בכל פעם שאתה מביט מאחוריך ומחפש אותו - הוא מתחבא';

ע"פ הספר:
'חג הפסח
בהלכה ובהגדה'.

ברכת האילנות
המשך בעמ' 4

טעם הברכה - היוצא בימי ניסן ורואה אילנות מאכל המוציאים את פרחיהם, מקבר עליהם פעם אחת, כדי להודות לה' על חידוש העצים היבשים שהפריחם.
נסח הברכה: "ברוך אתה ה', אלקינו מלך העולם, שלא חסר בעולמו כלום, וברך בו בריות טובות ואילנות טובות, להנות בהם בני אדם".
כונת הברכה - יכון בברכה היטב, כי יש בה תקון ועלי גדול לנשמות המקולגלות בעצי השדה ובעשבים, ויבקש עליהם רחמים. וישתדלו לברך ברכה זו בעשרה, כדי שייאמרו קדיש לאחר מכן לעלי נשמת הנפטרם. (החיד"א, י, יב)

בסיעתא דשמיא

איכובים השיוץ או ההצלחה האופן כאלו?

חלוקה

מכרז? חרז?

אהוצאג עיין הנע האופנג ע"פ מקורו חז"ל

חייג: 052-7100-955

והעז"ה נהגשר בהשורו טובו

למה האפיקומן לא מחפש את עצמו?

- כי הוא כבר מצא!

כל השונה הלכות:

פינת ההלכה מעיני דיומא.

זרזים מקדימים למצוות - לכתחלה יברך ב'ברכת האילנות' ביום ראש חודש עצמו. ומכל מקום, אם לא הספיק, רשאי לברך כל החודש. ואפלו בחודש איר יכול לברך, כל שיעדין יש פרחים באילן, על אף שגדלו בו חלק מהפרות. אילנות מאכל - לכתחלה יברך קשרואה שני אילנות, ומכל מקום אם אין לו אלא אילן אחד, רשאי לברך. וצריך לשייח אילנות מאכל ולא סרק. ואם טעה וברך על אילנות סרק, לא יברך שוב על אילנות מאכל. (יג. חזו"ע ברכות תנז)

אילנות סרסכים או ערלה - לכתחלה לא יברך על אילנות סרסכים, הואיל ויקיחם נגד רצון הבורא. אכל אילנות ערלה לכתחלה יכול לברך עליהם.

חידה של פרשה:

חידה לפרשה עפ"י רש"י והפסוקים.
בעריכת הרב ישראל בראורין שליט"א.

בין הפותרים נכונה תערך הגרלה על:
**קו נייד כשר
למשך 3 חודשים.**

פתרונות ניתן לשלוח עד ליום רביעי.

במייל: ALONHLH@gmail.com או בטלפון: 02-5-696-515.

בעמדות "גדרים פלוס": באמצעות "שלח הודעה".

יש להשאיר תשובה מלאה בצירוף שם הפותר, והיכן קיבלתם את העלון.

אם יבוא זה הפשוט אף אם הוא בין הגדולים.
ויעטה הוא כמעשה המעולים.
שידע, שכל מעשיו הטובים יהיו פסולים.
אלו הדברים אף בהיפוכים הם אמורים.
הידעת מזה הם המסרים אשר באלו הדברים
טמונים?

בהצלחה!!!

החידה מפרשת כי תשא:

המכונה סילוק אחר סילוק נפרד מרצונו מהחבורה.
ולכן לא תמצאנו בזו הפרשה שבמקרא.
התדע לבאר המסר שמוסתר בזה כתב החידה?

**הזוכה:
דוד מושקוביץ
הי"ו.
ערד -**

פתרון החידה לפרשת כי תשא:

(שמות פרק ל"א פסוק י"א רש"י)

"ואת האמורי וגו'": שש אומות יש כאן, כי הגרגשי (שהוא סילוק אחר סילוק) עמד ופנה מפניהם (ולכן הגרגשי לא מוזכר)

נהנים מהעלון? רוצים לקבל אותו מידי שבוע ישירות לתיבת המייל שלכם?

שלחו בקשת הצטרפות ל: ALONHLH@GMAIL.COM והעלון בעז"ה אצלכם במייל מידי שבוע.

תגובות / הארות / הערות / הצעות ליעול, יתקבלו בברכה במייל זה או בקו המערכת: 02-5-696-515. שלוחה 3.

המשך 'סיפור לשבת' מעמ' 2.

ימים אחדים לאחר מכן קיבל רבי חיים-צבי פנייה מקהילת שוטלסדורף לכהן כרבה. דברי רבו ה'חתם סופר', בעת פגישתם האחרונה, הזהירו בראשו: "לפעמים נגזר על האדם למלא תפקיד מסוים, ואז עצם הדבר אינו נתון לבחירתו. הבחירה שלו היא אך-ורק באיזו דרך יקבל את התפקיד". בו-במקום החליט להיעתר לבקשה.

לימים העתיק את כס רבנותו לוורבוי, ולאחר מכן נקרא לכהן פאר כרבה של קהילת אונגוור המעטירה. רבי חיים-צבי מנהימר ברח מן הרבנות אך היא רדפה אחריו וגם השיגה אותו.

המשך 'עלי עין' מעמ' 3.

יחד עם זאת יש לנו רמז עב משמים להתחזק בענין הטהרה, אם זה טהרת הגוף, הפה או גם להתרחק מהחמץ שזה מרמז על הגאווה וכו' והפתרון המהיר והיעיל לכלל הדברים האלו הוא, שנתרגל את עצמנו לפני כל דבר שאנו עושים, האם זה רצון ה' ? וזוה שחשוב לפני כל צעד אם זה רצון ה' יתברך שמו, פה כבר מתחילה ההמלכה של ה' יתברך עלינו, וזוה ננצל מכל פגע אמן.

ורמז קטן בעניין זה שכשחושבים לפני כל צעד אם זה רצון ה' יתברך, בזה מתחיל ההמלכה של ה' עלינו. ה' מלך ה' מלך ה' ימלוך לעולם ועד = 620 שזה 'כתר' = שזה גם 'יגמר קורונה' וגם 'תטהרו' וכל הרמזים האלו שייכים לגאולה.

ובעזרת ה' יתברך בניסן נגאלו ובניסן עתידים ליגאל אמן מתוך שמחה שיימי ניסן ימים של שמחה אמן לכל עם ישראל.

שבת שלום והרבה שמחה.

המשך 'הלכות ברכת האילנות' מעמ' 3.

ראיה - לא יברך עד שייראה את האילנות. ולכן, קשיש קבוצ גדול של אנשים, יקפידו שייראו כלם את פרחי האילנות. ואם ברכו ולא ראו, לא יברכו שוב קשיראו.

עור - לא יברך ברכת האילנות, כיון שברכה זו תלויה בראיה והוא אינו רואה, אף טוב שישמע מאחר שיציאו ידי חובה, ויענה אמן.

חוזק לעיר - טוב לברך על אילנות שמחוץ לעיר. ואמנם, אם קשה לו לצאת מחמת חלשה, ובפרט מחשש בטול תורה, יברך על אילנות שבתוך העיר.

שבת - חתר לברך על האילנות בשבת, ובפרט קשה ראש חדש בשבת, שפירזים מקדימים למצוות. וכל שכן במקומות שרוב הצבור באים לבית הכנסת רק בשבת ויש חשש שישיקחו בימי החל לברך, שפירזים מצוה רבה לברך בשבת לזכותם.

נשים - גם הנשים צריכות לברך ברכת האילנות.

מיוזם הראל

רב קווי: 1599-578-946

בני ברק: ר' עקיבא 52 בפסאג | ירושלים | אלעד | ביתר עילית
מודיעין עילית | בית שמש | אשדוד | נתיבות | חיפה

ניתן לתרום בכל עמדות

הדפסה והפצה:

העלון יוצא לאור בסיעתא דשמיא ע"י ארגון תורה וחסד:

"המרכז לערכות הדדית" 580646396 (ע"ר). רח' חנה 1. ירושלים.

טלפון: 052-7100-955 / 02-5-696-515. מייל: HLA580646396@gmail.com

שלוחה: 6500

mediabar99@gmail.com ע"ש המרכז לערכות הדדית

פרטי חשבון: בנק דיסקונט-11 סניף: 64, מ"ח: 155024.